

[Christmas Møller.]

at gøre i denne Sag, og saa har vi vel ogsaa Tid til at gøre det.

Jeg anbefaler da de Ændringsforslag, vi for vort Vedkommende har stillet, saa indtrængende, jeg kan det, og mener, at vi paa dette Omraade, om disse Forslag blev gennemført, havde gjort et Skridt i Retning af en Hjælp over for Mælkeproduktionen; som dog var af nogen Betydning, hvorimod man, hvis man gennemfører Ministerens og Mejeriorganisationernes Forslag, i meget høj Grad maa befrygte at faa en Ordning, som i Virkeligheden lige saa godt kan betyde et Minus som et Plus, og som maaske, ja antagelig, ender i slet ikke at betyde noget som helst.

Jeg skal endelig gøre en enkelt Bemærkning angaaende et Spørgsmaal, der var fremme ved første Behandling, nemlig Spørgsmaalet om Mælkepriserne i Danmark, i første Række naturligvis København og de større Byer, og Mælkepriserne i andre store Byer i Lande, med hvilke vi kan sammenlignes. Jeg har modtaget nogle Oplysninger, som jeg naturligvis ikke i den Forstand kan staa inde for, at jeg selv har kunnet konstatere deres Rigtighed, men efter den Side, hvorfra jeg har modtaget dem, maa jeg tro, at Sammenligningsgrundlaget er rigtigt og kan holde. Af disse Oplysninger fremgaar det, at Prisen i København omkring April 1937 for sød Mælk fra tuberkulinprøvet Besætning leveret paa Flaske ved Husdøren var 35 Øre, for Spandemælk 27—30 Øre, i Aalborg henholdsvis 32 og 28 Øre, i Odense henholdsvis ligeledes 32 og 28 Øre. Saaledes som jeg har modtaget Materialet, maa jeg gaa ud fra, at det naturligvis er for den samme Mængde, for ellers var der ingen Grund til at tilstille mig det, og derefter skulde Prisen i Stockholm være: Mælk afhentet i Mejeri 28—29 Øre, tuberkulinprøvet Mælk 37 svenske Øre, det vil sige $42\frac{3}{4}$ danske; i Oslo skulde Prisen være 38 Øre leveret ved Husdøren, i London skulde den være for pasteuriseret Mælk 65 Øre, for tuberkulinprøvet 83 Øre, i Berlin omkring de 50 Øre, i Hamborg lidt under, i Wien ligeledes. Jeg tror, det vilde være overmaade formaalstjenligt, om den højtærede Landbrugsminister skaffede os det autentiske Materiale, som kunde danne Sammenligningsgrundlag. Jeg for mit Vedkommende tror ikke paa Paastanden om, at Mælken skulde være saa meget dyrere i Danmark end i andre Lande. Jeg tager det som den naturlige Ting, det er, at naar man forlanger de Goder, det er, at Mælken leveres i denne Sundhedstilstand ved Køkkendør eller Husdør, saa kan man

ikke opnaa dette uden Betaling. Man kan sige, at Omkostningsniveauet er højt, men netop dette høje Omkostningsniveau giver jo Mælkekøberne gode Indtægter for deres Tjenesteydelser paa andre Omraader. Det, der i denne Forbindelse er Problemet, er efter min Opfattelse dette, at Landmanden naturligvis skulde have en større Del, eller rettere sagt, at Prisen maatte være noget højere. Jeg har aldrig kunnet forstaa, at det danske Landbrug ikke i hvert Fald med Hensyn til Mælken kunde enes om at ordne Forholdet selv, jeg har altid anset det for en Fejl. Ingen kunde sige noget til det, Arbejderne med deres Tariffer kunde ikke, andre Erhvervsgræne med deres Aftaler kunde ikke. Jeg har kun villet nævne, at dette Materiale er forelagt mig, og jeg henstiller, som sagt, til den højtærede Landbrugsminister at give os et autentisk Sammenligningsgrundlag.

Jeg anbefaler altsaa de af mine Meningsfæller det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen og det ærede Medlem Hr. Grønning og mig stillede Ændringsforslag. Jeg skal med Hensyn til de to andre Lovforslag sige, at Lovforslaget om Ændringer i Kornloven kan vi, som jeg sagde ved første Behandling, tiltræde, men vi kan ikke tiltræde Lovforslaget om Ændringer i Svineordningen og Forlængelse af denne. Vi mener, at naar Loven om Svineordningen betyder, at Rigsdagen i Virkeligheden fraskriver sig al Indflydelse derpaa, bør man ogsaa markere dette ved den Afstemning, der foretages. Ikke at man siger, at vi ikke maa have en Svineordning; thi det maa vi naturligvis med den Englandstraktat, vi har, og de Forhold, vi nu engang lever under; men naar man ingen Indflydelse har paa Sagen, og naar der er truffet den Afgørelse med Hensyn til Fordelingen, der er truffet, ønsker vi for vort Vedkommende ikke at give Ministeren vor Bemyndigelse, og navnlig gør vi det ikke ved denne Lejlighed, da Forslaget til Støtte af Landbruget er af en saadan Karakter, at havde der været Kræfter til at give Landbrugsministeren et Mistillidsvotum, saa skulde det ikke mangle paa Vilje.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kyed har Ordet for en kort Bemærkning.

Kyed: Jeg glemte før at gøre opmærksom paa, at der i Betænkningen findes en Trykfejl. Der staar der følgende: „Saafremt Gennemsnitsnoteringen for Smør i et Aar ansættes til 2 Kr. 10 Øre pr. kg og Olikegeprisen til 18 Øre pr. kg,